

Sygn. akt X GC 282/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Leszek Guza
Protokolant:	Anna Rogal

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki z o.o. w O.

przeciwko L. M.

o nakazanie i zapłatę

1) oddała powództwo;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1 627 (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia siedem) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Leszek Guza

X GC 282/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z o.o. w O. wniosła o nakazanie pozwanemu zaniechania bezpośredniego lub za pośrednictwem osób trzecich kontaktowania się z artystami, którzy zawarli ze stroną powodową umowy na wyłączność w zakresie występów muzycznych na terenie Polski oraz składania im ofert w zakresie występów muzycznych na terenie Polski pominięciem strony powodowej i nakłaniania ich do odstąpienia od powyższych umów, podawania się za osobę współpracującą z powódką oraz rozpowszechniania w związku z tym jakichkolwiek informacji o stronie powodowej, w szczególności dotyczących możliwości występów artystów, z którymi strona powodowa zawarła umowy na wyłączność w zakresie występów muzycznych na terenie Polski, rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o stronie powodowej, opublikowania stosownego oświadczenia o wskazanej w pozwie treści we wskazanym tam czasopiśmie, zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kwoty 2 500 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia doręczenia pozwanemu pozwu i zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że prowadzi działalność gospodarczą polegającą na organizowaniu występów zespołów muzycznych oraz pośredniczy w organizacji takich występów.

Powódka zawarła umowy z licznymi artystami, na podstawie których nabyła prawo do wyłącznego organizowania ich występów muzycznych na terenie Polski.

Jako artystów z którymi zawarła umowy wskazała powódka następujące osoby: T. M., G. W. (1) A. R., R., M. N., D. (...), U. W., M. B., S. W., H., P. L., G. H., M., O. F., R. U., P. M., B. B., S. E., A. W., die H., M. & M..

Pozwany zajmuje się działalnością gospodarczą, która jest powiązana z działalnością powódki - zajmuje się on działalnością artystyczną polegającą na moderowaniu imprez okolicznościowych oraz tłumaczeniami, jak również trudni się przygotowaniem programów artystycznych takich imprez z czym wiąże się pośredniczenie w zleceniu występów danych artystów.

Strony wielokrotnie współpracowały ze sobą a wzajemne kontakty pozwoliły pozwanemu poznać strukturę wewnętrzną powódki jak również powzięcie wiedzy, którzy artyści posiadają podpisane z powódką umowy.

Powódka powzięła informację, że pozwany pomimo posiadanej wiedzy o objęciu artystów wyłącznymi umowami zaczął się z nimi kontaktować i oferować im możliwość organizacji ich występów.

Powódka wskazała na kontakty pozwanego z G. W. (1) bezpośrednio i za pośrednictwem P. R.. Wskazała na zorganizowanie przez pozwanego występu A. R. w K. i R..

Powódka podniosła, że w informacji od organizatora koncertu w J. wie, że pozwany oferował występ artystów objętych umową na wyłączność i podawał się za stronę powodową.

Powódka skierowała do pozwanego wezwanie do zaprzestania tych działań.

W odpowiedzi K. M. wskazała, że nie akceptuje umów, które strona powodowa ma zawarte z poszczególnymi artystami i dlatego nadal będzie prowadziła z nimi rozmowy, ponadto nie zawierała żadnych umów ze stroną powodową.

W związku z powyższym powódka utraciła możliwość zorganizowania koncertu i utraciła dochód za koncert w wysokości około 2 500 zł.

Jako podstawę prawną swego roszczenia wskazała powódka art. 3, art. 12 ust. 1 i 2 u.z.k.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał pozwany, że nie posiada statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 u.z.k. bowiem nie prowadzi działalności gospodarczej a jedynie okazjonalnie podejmuje się czynności polegających na konferansjerce. Czynności te wykonuje na podstawie umów o dzieło które zawiera jako osoba fizyczna nie prowadząca działalności gospodarczej.

Działalność ta ma wprawdzie charakter działalności zarobkowej ale brak jej cech zorganizowania i ciągłości.

Czynności konferansjera pozwany wykonuje sporadycznie, nieregularnie i w dużych odstępach czasu. Nie stanowią one dla niego źródła utrzymania a nawet nie są istotną pozycją w domowym budżecie.

Ponadto wskazał pozwany, że powódka nie złożyła żadnej z umów jakie ma rzekomo zawarte z artystami co świadczy o tym, że umów takich nie posiada a stara się je dopiero zawierać.

Wskazał dalej pozwany, że charakter wzajemnej współpracy stron był inny niż przedstawiła to powódka.

Pozwany nie występował w imieniu i na rzecz powódki ale to raczej on będąc proszonym o prowadzenie imprez i pytany o ewentualne kontakty z artystami wskazywał prezesa zarządu powódki (T. z M.), bądź innych artystów.

Do momentu gdy zostało to pozwanemu zabronione podejmował on liczne działania promująca osobę T. .

Prezes zarządu powódki proponował w przeszłości pozwanemu współpracę ze spółką jako pracownik ale pozwany na to się nie zgodził bowiem wykonuje inne zatrudnienie. Pozwany nie zgodził się aby jego nazwisko widniało na stronie internetowej powódki jako osoby do kontaktu.

Pozwanego nigdy nie łączyły jakiejkolwiek umowy z powódką. Łączyły go natomiast z jej prezesem w przeszłości umowy o dzieło dotyczące konkretnych zadań.

Pozwany nigdy nie podawał się za współpracownika powódki.

Jego kontakty z prezesem zarządu powódki miały zaś raczej charakter zażyłości osobistej. Pozwany nigdy nie poznał struktury powódki.

Pozwany zaprzeczył aby organizował koncerty A. R., aby składał oferty G. W. (1), nie ma kontaktów gospodarczych z P. R..

Pozwany zaprzeczył aby podejmował zarzucane mu działania odnośnie koncertu w J..

Sąd ustalił co następuje:

Powodowa spółka zajmuje się organizowaniem imprez i występów artystów niemieckojęzycznych.

(dowód - ulotka k. 17-18, kserokopia strony czasopisma k. 118, zeznania powódki nagranie z dnia 25 maja 2015 r.)

Niemieckojęzyczni artyści Romy, A. - C.W., D. & M., U. W., , die H., G. (...) potwierdzili zawarcie z powódką umów na wyłączność w zakresie organizowania nich występów na terenie Polski.

(dowód - pisma z tłumaczeniami k. 199-210, pismo k. 291, zeznania powódki nagranie z dnia 25 maja 2015 r.)

Artystka A. R., podpisała umowę z firmą (...) w Niemczech. Umowa ta zawiera zapisy o bookingu występów artystki i związanej z tym prowizją. Umowa nie przewiduje jednak w żadnym zakresie wyłączności firmy (...).

(dowód - kserokopie umów z tłumaczeniami k. 211-213, 231-233)

Artystka M. N. zawarła z powódką umowę na wyłączność organizowania jej koncertów w Polsce.

(dowód - kserokopie umów z tłumaczeniami - k. 214- 215, 234-235)

Pozwany od kilku lat sporadycznie podejmuje się prowadzenia imprez okolicznościowych z udziałem artystów niemieckojęzycznych. Pozwany wykonuje czynności konferansjera i krótkie występy kabaretowe. Na jednej z takich imprez pozwany poznał T. T. występującego pod pseudonimem "T. z M.". W kolejnych latach pozwany często proponował organizatorom imprez zatrudnienie tego artysty oraz innych artystów niemieckojęzycznych wskazywanych przez niego. Tę działalność traktował pozwany hobbystycznie a proponowanie występów T. T. traktował jako przysługę wyświadczaną znajomemu.

(dowód - korespondencja elektroniczna z tłumaczeniem k. 88-92, korespondencja elektroniczna k. 103-106, wydruk stron internetowych k. 135-141, zeznania świadka K. M. nagranie z dnia 5 marca 2015 r. , zeznania pozwanego nagranie z dnia 16 lipca 2015 r.)

W miarę upływu czasu te kontakty stały się częstsze i pozwany występował również na zlecenie powódki której prezesem jest T. T..

(dowód - umowy o dzieło k. 96, korespondencja elektroniczna z tłumaczeniami k. 216-218, 236-238, zeznania świadka Z. B. nagranie z dnia 5 marca 2015 r. , zeznania świadka K. M. nagranie z dnia 5 marca 2015 r. , zeznania pozwanego nagranie z dnia 16 lipca 2015 r., zeznania powódki nagranie z dnia 25 maja 2015 r.)

Działalność artystyczna (konferansjerska) pozwanego nigdy nie miała charakteru zorganizowanego, ciągłego, stałego a dochody z niej nie stanowiły istotnej części dochodów pozwanego.

(dowód - zeznania PIT k. 97-102, zeznania świadka K. M. nagranie z dnia 5 marca 2015 r. , zeznania pozwanego nagranie z dnia 16 lipca 2015 r.)

Na pytanie pozwanego artyści A. R., M. N., K. F., A. & N. i M. B. zaprzeczyli lub wyrazili wątpliwość co do dalszego związania ich z powódką lub niemiecką spółką A.umowami na wyłączność.

(dowód korespondencja elektroniczna z tłumaczeniami k. 263-265, 293-295, 320, zeznania pozwanego nagranie z dnia 16 lipca 2015 r.)

W miesiącach sierpniu lub wrześniu 2013 r. pozwany polecił artystkę A. R. przedstawicielowi (...) E. N. (1) jako osobę która może wystąpić na organizowanym koncercie okolicznościowym. Artystka ta zawarła umowę z organizacją (...) i w dniu 8 września 2013 r. wystąpiła podczas koncertu w K..

Powódka wyraziła wobec pozwanego pretensję za zorganizowanie tego koncertu.

(dowód - tłumaczenie korespondencji elektronicznej k. 47-48, 168-169, 175-176, 321, zeznania pozwanego nagranie z dnia 16 lipca 2015 r.)

W roku 2013 odbył się koncert w J.. Pozwany nie występował wobec organizatorów koncertu jako przedstawiciel powódki ani nie wskazywał im żadnego artysty do występu.

(dowód - korespondencja elektroniczna k. 322, zeznania pozwanego nagranie z dnia 16 lipca 2015 r.)

W 2014 r. powódka wszczęła w Niemczech postępowanie cywilne i karne przeciwko A. R. o zakazanie mu rozpowszechniania nieprawdziwych informacji i nawiązywania kontaktów z artystami, którzy zawarli ze stroną powodową umowy na wyłączność w zakresie występów muzycznych. Postępowania dotyczyło jednorazowego zdarzenia z udziałem G. W. (1)'a.

(dowód - tłumaczenia pism k. 49-59, 177-198, 218-230, 239-250, zeznania powódki nagranie z dnia 25 maja 2015 r.)

W lutym i marcu 2014 r. pozwany oraz K. M. zwrócili się do T. T. z propozycjami zaoferowania jego udziału w imprezach które będą organizowane w roku 2014 r.

W odpowiedzi T. T. wezwał pozwanego oraz jego rodzinę do zaprzestania działań polegających na kontaktowaniu się z artystami, którzy zawarli ze strona powodową umowy na wyłączność w zakresie występów muzycznych na terenie Polski oraz składania im ofert w zakresie występów muzycznych na terenie Polski pominięciem strony powodowej, podawania się za osobę współpracującą z powódką oraz rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o stronie powodowej.

(dowód - tłumaczenie korespondencji elektronicznej k. 42-46, 163-167, 171-174, zeznania świadka K. M. nagranie z dnia 5 marca 2015 r. , zeznania pozwanego nagranie z dnia 16 lipca 2015 r., zeznania powódki nagranie z dnia 25 maja 2015 r.)

W dniu 22 kwietnia 2014 r. powódka skierowała do pozwanego oraz do K. M. pisma w których wezwała ich do zaprzestania działań polegających na kontaktowaniu się z artystami, którzy zawarli ze strona powodową umowy na wyłączność w zakresie występów muzycznych na terenie Polski oraz składania im ofert w zakresie występów muzycznych na terenie Polski pominięciem strony powodowej, podawania się za osobę współpracującą z powódką oraz rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o stronie powodowej.

(dowód - pisma k. 23-25, zeznania świadka K. M. nagranie z dnia 5 marca 2015 r. , zeznania pozwanego nagranie z dnia 16 lipca 2015 r., zeznania powódki nagranie z dnia 25 maja 2015 r.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone i wskazane powyżej dokumenty, zeznania przesłuchanych osób oraz niezaprzeczone oświadczenia stron uznając zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy za wystarczający, a przeprowadzone postępowanie dowodowe za pozwalające na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy. Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność treści dokumentów, nie dopatrywał się też żadnych okoliczności, które pozwoliłyby na ich podważenie i dlatego uwzględnił fakty z nich wynikające w całości.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych osób poza zeznaniami powódki w zakresie w jakim dotyczyły one istnienia umów na wyłączność z niektórymi artystami. W tym zakresie zeznania te były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z oświadczeniami poszczególnych artystów.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadka G. W. (2) bowiem okoliczności na jakie ten świadek miał być przesłuchany a dotyczące zakresu prowadzonej przez pozwanego działalności, współpracy stron i propozycji złożonej G. W. (1) zostały dostatecznie wyjaśnione złożonymi i przeprowadzonymi dowodami, stąd nie było potrzeby znacznego przedłużania postępowania dla przesłuchania tego świadka w drodze pomocy prawnej przed sądem niemieckim.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka zarzucała pozwanemu dopuszczenie się działań stanowiących czyny nieuczciwej konkurencji.

Słusznie zaś podniósł pozwany, że jako osoba nie spełniająca przesłanek z art. 2 uznk nie podlega regulacji tej ustawy a ponadto słusznie wskazał, iż powódka nie wykazała aby pozwany dopuścił się zarzucanych mu czynów oraz aby czyny te stanowiły czyny nieuczciwej konkurencji.

Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 1 uznk ustawa ta reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej, w szczególności produkcji przemysłowej i rolnej, budownictwie, handlu i usługach - w interesie publicznym, przedsiębiorców oraz klientów.

Zgodnie zaś z art. 2 ustawy przedsiębiorcami, w rozumieniu ustawy, są osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które prowadząc, chociażby ubocznie, działalność zarobkową lub zawodową uczestniczą w działalności gospodarczej.

Jak wskazano w orzecznictwie o statusie przedsiębiorcy na gruncie ustawy z 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji decyduje faktyczne uczestniczenie w obrocie gospodarczym. Może ono polegać na różnych działaniach, które mogą wpływać na bieżące albo przyszłe wyniki przedsiębiorców lub interesy klientów. Jako działalność gospodarcza nie musi mieć ono charakteru zarobkowego, wystarczy, aby spełniało przesłanki zawodowości, to jest miało charakter stały, ciągły i organizacyjny (I CSK 756/12 , wyrok SN, 2013-11-29, LEX nr 1537550).

Nauka prawa zgodnie wymienia cechy konstytutywne pojęcia przedsiębiorcy. Z. Radwański uważa, że przedsiębiorcą jest osoba (podmiot) która: zawodowo, a więc profesjonalnie; zarobkowo, dla osiągnięcia zysku; stale, to znaczy w sposób powtarzalny, a nie tylko okazjonalnie; świadczy dla innych jakieś dobro lub usługi - a więc prowadzi działalność gospodarczą (zob. Radwański, Zobowiązania, 2001, Nb 19, s. 8-9). Według S. Gronowskiego (Polskie prawo antymonopolowe, s. 58), przedsiębiorca uczestniczy w działalności gospodarczej, którą wyróżniają: charakter profesjonalny, a więc stały, nie amatorski i nie okazjonalny, podporządkowanie regułom opłacalności i zysku; powtarzalność działań (np. seryjność produkcji, stypizowanie transakcji, stała współpraca itd.); uczestnictwo w obrocie gospodarczym. Podobny pogląd wyrażał E. Norek (Przedsiębiorstwo, s. 14-19, z tym, że nie uznawał on za samodzielne podmioty gospodarstw pomocniczych i zakładów budżetowych oraz A. Kidyba, Prawo handlowe, 2005, s. 14 i nast.).

W orzecznictwie zaś wskazuje się, że działalność gospodarczą wyróżniają pewne specyficzne właściwości, do których należy zaliczyć: zawodowy (a więc stały) charakter; związaną z nim powtarzalność podejmowanych działań; podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania, uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uzasadnienia uchw. SN(7) z 18.6.1991 r., III CZP 40/91, OSN 1992, Nr 2, poz. 17; uchw. SN(7) z 6.12.1991 r., III CZP 117/91, OSN 1992, Nr 5, poz. 65).

Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie wskazuje się, iż pojęcie przedsiębiorcy zdefiniowane zostało na potrzeby ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w sposób szeroki. Podnosi się, że pojęciem przedsiębiorcy objęte zostały nie tylko osoby będące "podmiotami gospodarczymi" w rozumieniu odpowiednich przepisów i wpisane do rejestrów działalności gospodarczej, lecz także wszystkie podmioty uczestniczące w obrocie gospodarczym. Pojęcie przedsiębiorcy z art. 2 uznk jest zatem szersze niż pojęcie podmiotu gospodarczego lub przedsiębiorstwa (wyr. SN z 26.3.2002 r., III CKN 777/00, OSN 2003, Nr 3, poz. 40).

Podkreśla się, że dla zastosowania ustawy rozstrzygające znaczenie ma okoliczność faktyczna, a mianowicie prowadzenie działalności gospodarczej i związane z nią uczestniczenie w obrocie gospodarczym.

Przedsiębiorcami w rozumieniu art. 2 uznk mogą więc być osoby fizyczne, osoby prawne (np. kapitałowe spółki handlowe, przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie) oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną (np. osobowe spółki kapitałowe).

Będą one uznane za przedsiębiorców, jeżeli we własnym imieniu biorą udział w obrocie gospodarczym.

Dla zastosowania art. 2 uznk nie jest konieczne, aby prowadzona działalność zarobkowa lub zawodowa stanowiła jedyną albo główną działalność osoby fizycznej lub innego podmiotu, w związku, z którą zarzucono mu popełnienie czynu nieuczciwej konkurencji. Przesłanki art. 2 (...) spełnia również prowadzenie zarzucanej działalności jako dodatkowej lub nawet ubocznie obok innej głównej działalności i to nawet podejmowanej sporadycznie.

Przenosząc te ogóle uwagi na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że dla oceny czy pozwany jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji nie jest istotne czy prowadzi on zarejestrowaną działalność gospodarczą ani to czy działalność tę wykonuje w sposób stały.

Istotne jest natomiast to czy faktycznie uczestniczy w obrocie gospodarczym i czy jego działalność spełnia przesłanki zawodowości, to jest ma charakter stały, ciągły i organizacyjny.

Uznaje Sąd, że tych przesłanek działalność pozwanego nie spełnia.

Jak wynika z zeznań pozwanego oraz zeznań świadka K. M. działalność artystyczna pozwanego jest raczej realizacją jego hobby i jest wykonywana poza jego obowiązkami zawodowymi.

Działalność ta nie ma charakteru stałego i ciągłego. Jest wykonywana od okazji do okazji. Nie jest w żaden sposób zorganizowana.

Co jednak najważniejsze nie sposób w ocenie Sądu uznać aby działalność ta polegała na uczestniczeniu w obrocie gospodarczym. Polega ona bowiem na jednorazowych występach na jednorazowe umowy o dzieło.

Dlatego uznaje Sąd, że pozwany nie spełnia przesłanek definicji przedsiębiorcy z art. 2 uznk i tym samym nie podlega regulacji tej ustawy.

Gdyby jednak nawet uznać, że pozwany jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy to w ocenie Sądu powódka nie wykazała aby pozwany dopuścił się działań stanowiących czynu nieuczciwej konkurencji.

W tym miejscu przypomnieć trzeba, że zgodnie z art. 3 uznk czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.

Czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności: wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa, fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług, wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług, naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy, naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku, przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną, a także nieuczciwa lub zakazana reklama, organizowanie systemu sprzedaży lawinowej oraz prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym.

Zgodnie zaś ze wskazywanym w pozwie art. 12 ustawy czynem nieuczciwej konkurencji jest nakłanianie osoby świadczącej na rzecz przedsiębiorcy pracę, na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku prawnego, do niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych albo innych obowiązków umownych, w celu przysporzenia korzyści sobie lub osobom trzecim albo szkodenia przedsiębiorcy.

Czynem nieuczciwej konkurencji jest także nakłanianie klientów przedsiębiorcy lub innych osób do rozwiązania z nim umowy albo niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, w celu przysporzenia korzyści sobie lub osobom trzecim albo szkodenia przedsiębiorcy.

Działaniami które powódka zarzuciła pozwanemu były zaś kontaktowanie się z artystami którzy mają umowy na wyłączność ze stroną powodową, proponowanie im występów, nakłanianie ich do niewykonywania umów z powodką, podawanie się za przedstawiciela powodki i rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji o powodce.

Te działania pozwanego w części nie zostały przez powodkę wykazane a w części nie mogą stanowić czynów nieuczciwej konkurencji.

Przede wszystkim, jak się wydaje główny zarzut stawiany pozwanemu - kontaktowania się z artystami nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji.

Samo kontaktowanie się z innymi osobami nie jest bowiem nawet naganne - a na pewno nie jest czynem nieuczciwej konkurencji

Również składania im ofert w zakresie organizacji występów takim czynem nie jest.

Jak bowiem wynika z materiału dowodowego stron nie łączyła żadna umowa zawierająca zakaz konkurencji, z której mogłaby strona powodowa wywodzić swe roszczenia.

Jeśli umowa taka łączyła powodkę z poszczególnymi artystami to jedynie do nich może ona kierować swe żądania.

Ponadto w niniejszej sprawie nie wykazała powodka aby umowy na wyłączność ze wskazanymi artystami zawarła.

Swe roszczenia w zasadzie buduje powodka na jednym zdarzeniu - występie A. R. w K.. Tymczasem powodka nie wykazała aby miała jakakolwiek umowę z tą artystką. Ze złożonej umowy artystki z firma (...) nie wynika zaś aby firma ta miała wyłączność na kontakty z artystką.

Gdyby więc nawet istotnie pozwany zaoferował wskazanej artystce zawarcie umowy na występ to nie naruszałby w ten sposób żadnych rzeczywiście istniejących praw powodki.

Dalej jednak wskazać tutaj należy, że nawet faktu złożenia A. R. takiej propozycji powodka w żaden sposób nie wykazała.

Z dowodów zaś złożonych przez pozwanego wynika jedynie, że wskazał on tę artystkę organizatorowi koncertu jako potencjalną wykonawczynię koncertu. To zaś nawet nie jest naganne a na pewno nie stanowi czynu nieuczciwej konkurencji.

Nie znalazły również potwierdzenia zarzuty powódki dotyczące koncertu w J.. W żaden sposób nie wykazała powódka aby pozwany podawał się tam za jej przedstawiciela a z korespondencji złożonej przez pozwanego wynika, że pozwany pełnił tam jedynie rolę konferansjera i nawet nie proponował występów innych artystów.

Tym samym nie znalazły uzasadnienia roszczenia majątkowe sformułowane w pozwie a związane z tym koncertem.

Nie znalazły potwierdzenia zarzuty powódki oparte na kontaktach pozwanego z artystą G. W. (1). Jak wyjaśnił pozwany wypowiedź prawdopodobnie odczytana przez tę osobę jako propozycja występów miała charakter ogólny i obejmowała informację, że być może zaistnieje możliwość występów w przyszłości. Była wypowiedzią udzieloną przy okazji składania życzeń świątecznych, jednorazową i nie nakierowaną na rzeczywiste "załatwienie" temu artyście występów.

Zresztą jak już wyżej wskazano, nawet gdyby doszło do propozycji zorganizowania występów przez pozwanego owemu artyście to i to nie stanowiłoby czynu nieuczciwej konkurencji.

Wskazywane przez powódkę naganne zachowania A. R. nie mają zaś w niniejszej sprawie znaczenia. W żaden sposób, poza swymi oświadczeniami, nie wykazała bowiem powódka związków tej osoby z pozwanym oraz związków tych zachowań z działaniami pozwanego. Gdyby więc nawet te naganne zachowania miały miejsce to dla odpowiedzialności pozwanego byłyby bez znaczenia.

Powódka w żaden sposób nie wykazała aby pozwany w jakikolwiek sposób zniechęcał artystów do współpracy z powódką albo aby rozpowszechniał o niej jakieś nieprawdziwe informacje. W istocie zresztą powódka nawet nie sprecyzowała jakie to nieprawdziwe informacje miałby pozwany rozpowszechniać.

Jeśli chodzi o artystę T. z M. to z materiału dowodowego wynika, że pozwany stale współpracę tej osobie proponował. Jednak po tym jak osoba ta wyraziła wobec pozwanego zakaz takiej współpracy pozwany tych propozycji zaprzestał.

Biorąc to wszystko pod uwagę Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i opierając się na wskazanych wyżej przepisach je oddalił.

Na koniec i niezależnie od uwag poczynionych wcześniej wskazać również należy na ogólnikowość sformułowania żądań pozwu, która sam w sobie uniemożliwiałaby uwzględnienie tak sformułowanego roszczenia.

Powódka nie wskazała w żądaniu jakich artystów dotyczą jej roszczenia i jakie nieprawdziwe informacje miałby rozpowszechniać pozwany. Powoduje to, że tak sformułowany pozew nie mógłby stać u podstaw orzeczenia które nadawałoby się do wykonania.

Dlatego uznając, że powód nie wykazał zasadności swego roszczenia Sąd powództwo oddalił.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. przyznając pozwanemu, który wygrał proces w całości zwrot poniesionych kosztów zastępstwa procesowego. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone zgodnie z § 2 pkt 3 i § 10 ust. 1 pkt 2 w związku z § 5 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1349 ze zmianami), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty dojazdu na rozprawę w wysokości 650 zł.

SSO Leszek Guza